

CO ROK BLIŻEJ BOGA

ROK LITURGICZNY

Joan Chittister

Przekład
Małgorzata Frankiewicz

Wydawnictwo WAM ▪ Księża Jezuici
Kraków 2011

KILKA SŁÓW DO CZYTELNIKA

Z oczywistych powodów niniejsza praca na temat roku liturgicznego trzyma się schematu obowiązującego od stuleci we wspólnocie Kościoła katolickiego. Na przykład odwołuję się do życia ukształtowanego w rzymskokatolickim klasztorze benedyktyńskim, w którym stosuje się rzymskokatolicki kalendarz liturgiczny, aby wyjaśnić związek między poszczególnymi typami świąt, stosując rozróżnienie między głównymi świętami i dniami powszednimi, między Okresem Zwykłym a Bożym Narodzeniem lub Wielkanocą, jak to zostało wypracowane w tym Kościele przez stulecia.

Ostatecznie wszystkie chrześcijańskie wyznania mają jeden wspólny układ roku liturgicznego. Niekiedy różnice przejawiają się w języku. Katolicy mówią na przykład o „świętecznych dniach”, a mają na myśli uroczystości. Święta dzielimy na „główne” i „mniejsze”, aby odróżnić większe i mniejsze uroczystości. Trzymamy się pewnych łacińskich nazw dla zupełnie współczesnych wydarzeń, jak Triduum na określenie trzech dni, które zwińczają Wielki Tydzień: Wielkiego Czwartku, Wielkiego Piątku i Wielkiej Soboty. I chociaż ta katolicka tradycja może się tutaj przejawiać, nie taki szczególny układ jest ważny dla tej książki. Wspólne nam wszystkim liturgiczne bieguny

chrześcijańskiego życia – Boże Narodzenie i Wielkanoc – stanowią rzeczywistą treść tej pracy.

To właśnie charakter liturgicznej duchowości – powtarzana w nieskończoność próba, aby żyć jak Jezus przez wszystkie lata naszego życia – stanowi istotę tej książki. Chodzi tu o duchowość radości i cierpienia, oczekiwania i wiary, ascezy i świętowania, straty i nadziei, która nadaje całe nasze życie i corocznie musi być wzmacniana, pogłębiana, na nowo dostrzegana i odkrywana w życiu Jezusa oraz w życiu Kościoła.

Mam nadzieję, że ten ogólny przegląd duchowych wymiarów roku liturgicznego będzie darem dla całej chrześcijańskiej rodziny, ponieważ uczy się od siebie nawzajem, jak znajdować Boga właśnie tutaj, jak zawsze naśladować Jezusa i jak naśladować dawnych przodków, którzy przekazali nam liturgiczne tradycje ożywiające nasze dusze i zmiękczające nasze serca.